

«Hold sinnet ditt mjukt»

Festgudstjeneste på
Oppistun, Børli

i jubileumsåret for Hans
Børlis 100-årsdag

Søndag 8. juli 2018

Preludium

«Gudstjeneste»
fra Glåmdalen, 24. mai 1969 ved
Øivind Roos og Eva
Vermundsberget.

Jeg sitter her i en kirke
av skogduft og dogg og dag.
Linnea ringer til messe
med lydløs klokkeslag.

Og presten har intet ansikt
og prekenen har ingen ord.
Det hellige sakramente
er angen av vårlig jord.

En løvsanger kvittrer ved redet,
en bille bestiger et strå.
Og dybt i den signede stillhet
hører jeg livshjertet slå.
Det finnes en tillit i verden,
et lys over store og små.

Dagens Børli-dikt

«Myrulla på Lomtjennmyrene»
fra Jeg vil fange en fugl, 1960,
lest av Vidar Sandem.

Skulle jeg, mot formodning,
bli salig
og komme i de saliges boliger,
da skal jeg si til erkeengelen:

- Jeg har sett noe
som var hvitere enn vingene dine,
Gabriel!

Jeg har sett myrulla blømme
på Lomtjennmyrene
heime på jorda.

Inngangssalme nr. 292

«Den prektigkledde sommerfugl»
T Henrik Wergeland 1840
M Svensk folketone

1. Den prektig kledde
sommerfugl
er fløyet fra Guds hånd.
/: Han gav den gylne ringer
og røde purpurbånd. :/

2. Han lærte den å flyve høyt,
høyere enn jeg er.
/: Den har nok fuglens lyster,
men ei dens dun og fjær. :/

3. Og alle verdens mennesker
og alle kongebud
/: ei gjøre kan en sommerfugl.
Det kan alene Gud. :/

Inngangsord

Syndsbekjennelse

Fra diktet «Mann»
(fra Villfugl, 1947)
Liturg: Jeg har syndet i et tempel.
Jeg har spilt med grove hender
dine drømmers kvite uskyld.
(...)

Jeg har syndet i et tempel.
Ja, min røde lyslys vandaler
stenket til et alters renhet.
(...)

Kyrie

Alle synger:
Kyrie eleison. Gud Fader,
miskunne deg.

Kriste eleison. Herre Krist,
miskunne deg.
Kyrie eleison. Hellig Ånd
miskunne deg.

Kyrie-dikt

Fra diktet «Min Gud» (fra Men
støtt kom nye vårer, 1949)
L: Jeg vil ikke knele i støv for min
Gud,
men stå som en mann
hos en mann
og fritt bære fram
mine bønner og bud
i dagens sollyse land.

*Den Gud som jeg hørte i stillhet og
sus
i netter ved nyingens skjær,
han var ikke herre i himmelens hus
men levende jordisk og nær. (...)*

Gloria

L: Ære være Gud i det høyeste
Menigheten synger:
*og fred på jorden bland
mennesker som Gud har
glede i.*
*Vi lover deg, vi priser deg,
vi tilber deg, vi opphøyer deg.*
Amen.

Gloria-dikt

Fra diktet «Min Gud»
L: Jeg trur på en Gud
som er Gud for et folk
av fribårne kvinner og menn.
Og er du, mitt hjerte,

en truverdig tolk,
da taler han til meg
som venn.

Tekstlesning

1. Tim. 6,17-19:

¹⁷ Forman dem som er rike i denne verden, at de ikke må være overmodige og ikke sette sitt håp til den usikre rikdommen, men til Gud, han som gir oss rikelig av alt for at vi skal nyte det. ¹⁸ De skal gjøre godt, være rike på gode gjerninger, være gavmilde og dele med andre. ¹⁹ Slik samler de seg en skatt som blir en god grunnvoll for fremtiden, så de kan vinne det virkelige livet.

Salme nr. 670

«Til kjærleik Gud oss skapte»

T Bernt Støylen 1917
M Melchior Vulpius 1609

1. Til kjærleik Gud oss skapte,
til kjærleik hjarta trår.

*Dei livsens lukke tapte,
som ei Guds kjærleik når.*

2. Sin kjærleik Gud oss sender
i Sonen, Jesus Krist.

*Dei som ei honom kjenner,
har ljós og lukke mist.*

3. Vår Herre gav oss livet
og lukka dag for dag.
*Kva har me andre give
av ljós og hjartelag?*

4. Han gav oss nådedagar,
sin rikdom til oss bar.
*Men mange går og klagar
med hugen kald og hard.*

5. Guds munn me skulle vera,
hans hand og hjartelag,
*og Herrens gjerning gjera
så lenge det er dag.*

6. Han oss i hug og hender
legg kjærleiks kraft og liv,
*og så han ut oss sender
med det som han oss giv.*

7. Det er den største æra
som gjevest kan på jord:
*Guds kjærleiks tenar vera.
Då livsens lukke gror.*

8. Då veks den sanne glede,
då vert vår livnad ny,
*til eingong me får kveda
vår lovsong over sky.*

Preken

ved biskop Solveig Fiske
Under prekenen synger Beda
Øiseth Johansen «Sakkeus het en
liten mann».

Luk. 19,1-10:

¹ Han kom inn i Jeriko og dro gjennom byen. ² Der var det en mann som het Sakkeus. Han var overtoller og svært rik. ³ Han ville gjerne se hvem Jesus var, men han kunne ikke komme til for folkemengden, for han var liten av vekst. ⁴ Da løp han i forveien og klatret opp i et morbærtre for å få se ham på et sted hvor han måtte komme forbi. ⁵ Og da Jesus kom dit, så han opp og sa til ham: «Sakkeus, skynd deg og kom ned! For i dag må jeg ta inn hos deg.» ⁶ Han skyndte seg da ned og tok mot ham med glede. ⁷ Men alle som så det, murret og sa: «Han har tatt inn hos en syndig mann.» ⁸ Men Sakkeus sto fram og sa til Herren: «Herre, halvparten av alt jeg eier, gir jeg til de fattige, og har jeg presset penger av noen, skal de få firedobbeltt igjen.» ⁹ Da sa Jesus til ham: «I dag er frelse kommet til dette huset, for også han er en Abrahams sønn.» ¹⁰ For Menneskesønnen er kommet for å lete etter de bortkomne og berge dem.»

Trosbekjennelse-dikt

«Min trosbekjennelse»
(fra Villfugl, 1947)

Alle sier:

Jeg trur på den nakne legende
om mennesket Jesus Kristus.
Jeg trur på ham slik han var
før menneskene formet hans
bilde på perlebesatte
krusifikser,
før sjølbehagelige prester
lespet hans navn over
silkedukede altere
i katedraler reist til hans ære,
før de velsignet blodige
krigsvåpen
og sang hans navn over
slagmarkene,
før de kamuflerte falskhett og
råttenskap
med hans hellige stråleglorie.

Jeg trur på tømmermannens
sønn -
den fattigste av de fattige.
Han som ikke eide en stein
å kvile sitt trøtte hode mot.
Han som prediket
kjærlighetens og brorskapens
evangelium
for pøbelen på byens torg.
Han som hjalp der sjukdom og
nød herjet,
og gråt bittert
over sitt folks bunnløse
elendighet.

Han som gikk uanfektet
omkring
mellan skjøger og lassiser
med spissborgernes hånende
øyne rettet mot seg
Han som dreiv høkerne ut av
tempelet
med hvinende piskeslag.
Ham trur jeg på.

Prest Morten:

Denne Jesus
- det evige og sanne mennesket
måtte dø mellom røverne på
Golgata,
dømt som en fare for samfunnet.
Slavenes og piskesvingernes
gjennområtnne samfunn.

Prest Bettina:

Men hans Via Dolorosa
går som en skinnende vei

gjennom alle århundrer.
Det store og gode menneskets
vei
- mot lengselens morgenland.

Salme nr. 5 v. 1+2+6+7+8 «Gjør døren høy»

T Georg Weissel 1642
O N.J. Holm 1829/M.B. Landstad 1861
M Louis Bourgeois, Genève 1551

1. *Gjør døren høy, gjør porten vid!
Se, ærenes konge kommer hit!
Han hersker over alle land
og er all verdens Frelser sann.*
2. *Rettferdig kommer han her ned
og bringer salighet og fred,
saktfredig fremmer han sin akt
og herske vil med miskunns makt.*

3. *Gjør døren høy, riv stengsel ned,
i hjertet rom for ham bered,
så kommer ærens konge sterkt
og fremmer i deg alt Guds verk.*

4. *Mitt hjertes dør jeg åpner deg,
o Jesus, kom hit inn til meg,
og ved din nåde la det skje
at jeg din vennlighet må se.*

5. *Ja, ved din Hellig Ånd det gjør
vi daglig åpner deg vår dør,
og deg oss kun til frelse vet,
velsignet i all evighet!*

Kunngjøringer

Forbønn

«Bønn» (fra Tyrielden, 1945)

L: *Du Gud,
som går gjennom skogen
når våren er nær og ny,
du Gud,
som synger i stormen
når verda er kvit av snø,*

*til deg jeg bærer
de bønner som leppene aldri
rørte,
de bønner som bare blagrer
som kornmo igjennom sinnet:*

La meg få hvile om våren
i blommende bakkehell,
der linnèaduftens risler
mot sansene som edel vin.

La meg få se de onge gry
i rødmende lys over skogen
spent som perlemorporter
inn mot dagenes fosterland.

La meg få søke i dager,
netter,
de orda som skulle forklare
stemningens vårsus i sinnet,
sangerens smertefølte gave.

La meg få synge
som villmarka synger,
når seinsommers dvelende
largorytmer
dempes av nattas sordiner.

«Bønn» (fra Vinden ser aldri på
veiviserne, 1976)

L: *Før jeg trier for godt, o
Gud,
la meg få hviske Ordet – dét
som er så stille at
det overdøver døden.*

Fadervår

A: Fader vår,
du som er i himmelen.
La ditt navn holdes hellig.
La ditt rike komme. La din
vilje skje på jorden som i
himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød.
Forlat oss vår skyld som vi òg
forlater våre skyldnere.
Led oss ikke inn i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og
æren i evighet. Amen.

Menighets takkoffer

Kollekten i dag går til
Børliselskapet.
Under kollekten synger og spiller
Beda Øiseth Johansen og Lars
Alexander Mensonides «Blå
salme» av Erik Bye.

Slutningssalme nr. 296

«Himlen blåner»

T Einar Skjæraasen 1965
M Norsk folketone (Hodalen)

1. Himlen blåner for vårt øye,
jorden grønnes for vår fot.
Bekken risler for vår tørste,
korn og blomst og tre slår
rot.

Fugler spiller sine vinger,
barnet pludrer med sin mor.
Lovet være Han som skapte
drømmen og det første ord.

2. Vinden har sin sti å vandre,
bølgen har sin vei å gå,
vår og sommer, høst og vinter
skifter i det minste strå,
gledens tid og sorgens time
har sin bolig i hvert sinn.
Lovet være Han som åpnet
første le og siste grind.

3. Lyset stiger, lyset faller
over alle dunkle fjell.
Morgensol og aftenstjerne
viser dag og varsler kveld.
Hjertet har sin lengsels
høyde, hånden har sin
gjernings fred.
Lovet være Han som er og
ånder over tid og sted.

Velsignelsen (alle står)

L: Ta imot velsignelsen

L: Herren velsigne deg og bevare
deg. Herren la sitt ansikt lyse over
deg og være deg nådig.
Herren løfte sitt åsyn på deg og gi
deg fred. Amen.

Postludium

«To a wild Rose» fra Woodland
Sketches Op. 51 av E. MacDowell

Utsendelsesord

«Hold sinnet ditt mjukt»
fra På harmonikk, 1991, lest av
Vidar Sandem.

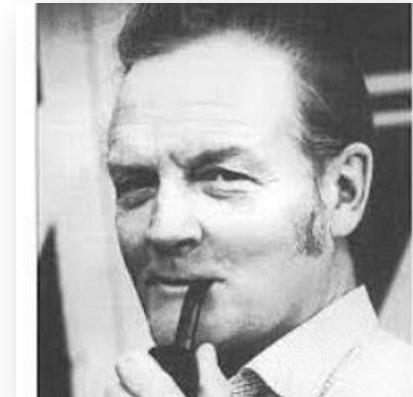
- Hold sinnet ditt mjukt,
sier en stemme i vinden.

- La det ikke stivne
av år og alder. Smør det
med dagenes gule soltalg,
dynk det med dogg fra en
blomsterkalk,

garv det i motgangs bitre
saltlake.

Hold sinnet ditt vårt og villig
som greina ibris:

en hvileplass for fugler
med vingen blå av
himmelduft.

Medvirkende:

Solveig Fiske, biskop
Bettina Taubøl Eckbo, sokneprest
Morten Hagen Grindvoll, kapellan
Lars Alexander Mensonides,
kantor
Gunn Kristin Svendsen, klarinett
Torunn Fløiten, klarinett
Bede Øiseth Johansen, sang
Øivind Roos, sang og spill
Eva Vermundsberget, sang
Marianne E. Vold, kirkevert
Teater i Glåmdal
Børliselskapet
Eidskog menighetsråds Børli-
gruppe